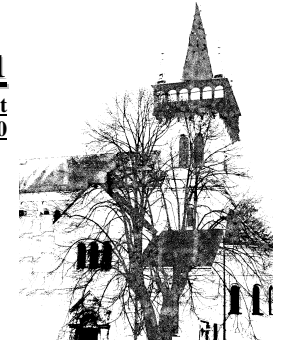

1. Čím se zabývá vexigologie?
 - a) nauka o pečetích
 - b) nauka o vlajkách
 - c) nauka o erbech a znacích
2. Kdo napsal „Dějiny národa českého v Čechách i na Moravě“?
 - a) František Palacký
 - b) Josef Jungmann
 - c) Josef Dobrovský
3. Kdo byl v letech 1364-1378 v pořadí druhým arcibiskupem na pražském arcibiskupství?
 - a) Arnošt z Pardubic
 - b) Jan z Jenštejna
 - c) Jan Očko z Vlašimi
4. Kdo byl předsedou vlády ČSR od 8. 7. 1919 do 15. 9. 1920?
 - a) Vlastimil Tusar
 - b) Karel Kramář
 - c) Jan Černý
5. Určete správné chronologické pořadí husitských bitev.
 - a) bitva na Vítkově, bitva u Sudoměře, bitva u Hořic
 - b) bitva u Sudoměře, bitva na Vítkově, bitva u Hořic
 - c) bitva u Hořic, bitva u Sudoměře, bitva na Vítkově
6. Co je to elektron?
 - a) slitina zlata a platiny
 - b) slitina stříbra a mědi
 - c) slitina zlata a stříbra
7. Kdy byl zavražděn Albrecht z Valdštejna?
 - a) 25. prosince 1634
 - b) 25. února 1634
 - c) 25. listopadu 1634
8. Kdy vznikl staročeský anonymní epos Alexandreida?
 - a) kolem roku 1378
 - b) kolem roku 1280
 - c) kolem roku 1306
9. Jak dlouho trvala vláda Fridricha Falckého v Čechách?
 - a) 12 měsíců
 - b) 13 měsíců
 - c) 14 měsíců
10. Co je to pagina?
 - a) stránka
 - b) list
 - c) listina

1-b / 2-a / 3-c / 4-a / 5-b / 6-c / 7-b / 8-c / 9-b / 10-a

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 7.3.2011 do 20.3.2011

100

den	hod.	úmysl
07.03.	pondělí	-----
08.03.	úterý	KA 18:00 prosba za obrácení Milana
09.03.	středa	POPELEČNÍ STŘEDA, den přísného postu
		KA 8:00 za † Františku Karlíkovou
		TT 17:00 na dobrý úmysl
		KO 18:00 za živé a † z rodů a duše v očistci
10.03.	čtvrtek	KA 8:00 za zdraví a Boží požehnání pro rodinu Joskovu
11.03.	pátek	KO 18:00 za zdraví a Boží pomoc pro rodinu Nidrovu
12.03.	sobota	KA 18:00 za zdraví a Boží požehnání pro syna Mária
13.03.	neděle	1. NEDĚLE POSTNÍ
		KO 8:30 za † Oldřicha a duše v očistci
		TT 10:00 na úmysl dárce
den	hod.	úmysl
14.03.	pondělí	-----
15.03.	úterý	KA 16:30 <i>dětská bohoslužba</i>
		KA 18:00 za obrácení Petra
16.03.	středa	KA 8:00 za Žofku Matěchovou a Josefa Masničáka
		TT 17:00 na úmysl dárce
17.03.	čtvrtek	KA 8:00 za † sestru Marii
18.03.	pátek	KO 18:00 za rodinu Novotnou
19.03.	sobota	Slavnost sv. Josefa
		KA 8:30 za † Josefa Myslbeka, Beka, Kemra, Dolenského a Josefínu Fejfarovou
		DD 13:30 za farní společenství
		KA 18:00 za rodinu
20.03.	neděle	2. NEDĚLE POSTNÍ
		KO 8:30 za Milenu Plachtovou a rodiče
		TT 10:00 na úmysl dárce
		CH 15:00 na dobrý úmysl

Každý pátek v postní době se modlíme v kostele od 17:30 křížovou cestu. Sběrka na rádio Proglas vynesla 750,- Kč a sbírka Svatopetrský halář 3500,- Kč.

SVATÝ JAN Z BOHA (8.3.)

Narodil roku 1495 v Montemor-o-Novo v Portugalsku. Vyrůstal v prosté a zbožné rodině, ale v osmi letech, podnícen vyprávěním poutníka, jenž byl jeho rodiči pohostinsky přijat, utekl do Španělska.

V Oropese se ho ujal vrchní pastýř Mayoral a postaral se o Janovo vzdělání. Když se však měl Jan oženit s dcerou svého pěstouna, opět uprchl a prožíval velmi rozháraný život jako mnohý světský člověk tehdejší doby.

Roku 1522 se stal žoldněm a bojoval na španělské straně nejprve proti Francouzům, posléze proti Turkům, obléhajícím v roce 1529 Vídeň. V té době se zcela zřekl víry.

Po rozpuštění oddílu se Jan vrátil do Andalusie a živil se jako pastýř. Tehdy se dozvěděl, že jeho otec vstoupil do františkánského řádu. Pod dojmem této události začal uvažovat o věcech víry. Pracoval jako pomocný dělník na stavbě pevnosti Ceuty a z našetřených peněz si v Granadě otevřel knihkupecký krámeček.

Roku 1537 vyslechl kázání sv. Jana z Avily a prožil hlubokou vnitřní proměnu. Svůj život spatřil jako strašlivé zlo. Běhal bezcílně Granadou, rval si vlasy a rozdával knihy. Jako pacient trpící duševní chorobou skončil nakonec v místní nemocnici, kde poznal drastické léčebné metody středověku a umínil si, že bude po zbytek života pomáhat nemocným.

Roku 1539 vybudoval v Granadě dům, kde se velmi lidsky staral o nemocné a chudé. Žil pouze z milodarů a začalo se mu říkat „chudý chudých“. Biskup z Tuy, který si ho velmi vážil, ho nazval Janem z Boha.

V roce 1548 otevřel další nemocnici v Toledu. Pomáhal nemocným a potřebným ze všech sil. Zavedl nový způsob rozdělování nemocných, a to podle jejich onemocnění.

Roku 1550 se při záplavách vrhnul do vody, aby zachránil tonoucího, sám však onemocněl zápalem plic a zakrátko zemřel před oltářem v kapliče své nemocnice.

Po Janově smrti založili jeho následovníci řád špitálních (milosrdných bratří) a Jana prohlásili za zakladatele. Janův cíl tělesnou službou získat duše ošetřovaných Kristu, se objevuje v řádovém heslu: Per corpus animam - tělem k duši.

Jan z Boha byl svatořečen roku 1690 papežem Alexandrem VIII. a jeho památka se připomíná 8. března. Je patronem Granady, nemocných a nemocnic, ošetřovatelů, knihkupců a knihtiskařů.

O POSTNÍ DOBĚ

Čím můžeme naplnit příštích čtyřicet dní? V čem pro nás může být smysl postní doby? Život křesťana obsahuje tři základní vztahy: - vůči Bohu - vůči bližnímu - k sobě samému. A tyto vztahy potřebují stále ozdravení.

To ale nezačne zřejmě tím, že si zarputile něco odřeknu a budu stále myslet na to, jak mi to chybí. Začátek ozdravování, obnovy, může být v tom, že se pokusím v postě svůj život zjednodušit, oprostít od mnohých přítěží....

Budu jej oprošťovat od toho, co je přebytečné a zbytečné, i když to jinak považuji (nebo se to považuje) za normální. Měl bych se tak stát volnějším. Ale to ovšem nestačí. Mluvili jsme o třech základních vztazích, které je třeba ozdravovat. A kvůli tomu je třeba nejprve vzít Boha, bližního i sebe vážně. Vypadnout z mnoha schémat a automatismů života a lépe pochopit, kdo je Bůh, kdo je bližní, kdo jsem já - a jaké jsou požadavky každého z těchto tří jmenovaných. To vlastně znamená znovu odkrývat řád Boží, v němž má Bůh, bližní i já své místo. Hřích totiž tento řád zatemňuje a převrací a já se tedy mám pokoušet skrze Krista znovu „správně vidět“.

Modlitba, půst a almužna jsou prastaré křesťanské postní praktiky. Mohou být i pro nás vhodnými nástroji - ale ne cíli! Modlitba jako cesta k bytí s Otcem a k přeorganizování našeho života podle Boha. Tedy modlitba, která nás s Otcem spojuje a která skýtá možnost vše důležité v našem životě s ním probrat, přezkoumat před jeho tvář. A v neposlední řadě modlitba jako projev lásky k bližnímu, tedy modlitba za vlastní i cizí, za známé i neznámé lidi, kterým tato služba může prospět.

Půst zdaleka není jen odepřením si jídla. Půst jako zřeknutí se čehokoliv, co je v mém životě postradatelné, zbytečné nebo překážející. A půst jako zřeknutí se toho, co je pro mne postradatelné a co může obohatit potřebného bližního. A to jsme u třetího bodu - u almužny. Je to slovo dnes cizí. Ale i dnes existuje nerovnost mezi lidmi. Je to nerovnost jak ekonomická, tak i nerovnost co do pocitu štěstí, užitečnosti, lidských kontaktů. Dávat sebe, svůj čas, zájem, trpělivost těm, kteří to potřebují, počínaje od vlastních dětí, manželů, rodičů, až po lidi osamělé, nešťastné, trpící, únavné, to je také almužna.

Postní doba není dobou chmurného odříkání, ani dobou neustálého přemítání nad utrpením Páně, i když to mnohdy křížové cesty a postní písně navozují. Přečteme-li si v misálu liturgické texty postních nedělí, uvidíme, že jde spíš o dobu prohloubení, obnovy, přibližování se k Otci skrze Krista, který k nám v Písmu mluví. Je to doba vytrvalé, ale radostné práce, která by měla vyústit v našem smíření s Bohem a v obnově křestní slibu v liturgii Velké noci.

(A. Opatrný)

POSTNÍ DOBA NÁS POVZBUZUJE

Postní doba nás povzbuzuje, abychom nechali svůj život prostoupit slovem Božím a poznali základní pravdu, tedy kdo jsme, odkud přicházíme a kam máme směřovat, která cesta je správná a po které se máme v životě dát.

Postní doba nás vede blíže k Bohu, a tím nám také umožňuje hledět na své bližní a jejich potřeby novými očima. Kdo se začne dívat na Boha a na Kristovu tvář, uvidí i svého bratra jinými očima, objeví jeho osobnost, odhalí, co mu je ku prospěchu a co mu naopak škodí, pozná jeho potřeby a trápení.

Proto je tato doba, dobou naslouchání pravdě, dobou příhodnou k tomu, abychom se obrátili k lásce, protože hluboká pravda, pravda Boží, je zároveň láskou.

(Benedikt XVI.)

Nebojž se, nebo jsem já s tebou; nestrachujž se, nebo já jsem Bůh tvůj.

Posilním tě, a pomáhati budu tobě,

a podpírati tě budu pravici spravedlnosti své.

(Iz 41,10 - KRAL)

POSTNÍ ŘÁD

Ordináři české a moravské církevní provincie vyhláší postní řád schválený Svatým stolcem.

1. **KAŽDÝ PÁTEK** je den pokání, protože tento den umřel náš Spasitel. Kajícími skutky se připojujeme aspoň nepatrně k jeho oběti, a tak se vděčně hlásíme k jeho kříži. Páteční půst od masa patří už dlouho mezi církevní příkázání. Jeho zachovávání je nyní velmi ztíženo složitostí dnešního života. Proto tuto povinnost pozměňujeme tak, že věřící mohou buď dále zachovávat v pátek půst od masa, anebo si uložit nějaký projev pokání podle vlastní volby – půst, skutek zbožnosti nebo lásky.

Půst: odepřít si masitý pokrm, alkoholický nápoj, kouření, sladkosti, zábavné pořady v televizi apod.

Skutek zbožnosti: účast na mši svaté, četba Písma, křížová cesta, modlitba růžence, studium křesťanské nauky, meditace apod.

Skutek lásky: návštěva nemocných a péče o ně, pomoc bližním, konkrétní služba občanskému nebo církevnímu společenství apod.

2. Na počátku a v závěru postní doby, tzn. na **POPELEČNÍ STŘEDU** a na **VELKÝ PÁTEK** je nařízen půst zdrženlivosti od masitých pokrmů a zároveň půst újmy. Při postu újmy je dovoleno nejíst se jen jednou za den dosyta. Tento společný půst zdrženlivosti a újmy je závazný pro katolíky od dokončeného dvacátého prvního do dokončeného padesátého devátého roku života. Mladistvým mezi čtrnáctým a dvacátým prvním rokem a starším po dovršení padesátého devátého roku se v těchto dnech ukládá pouze půst zdrženlivosti od masitých pokrmů. Nemoc, těžká tělesná práce nebo podobně vážný důvod od povinnosti újmy osvobozují. V tyto dva dny se sjednocují katolíci všech zemí společným vyjádřením ducha pokání a dosvědčují tak své spojení s Pánem.

Vybízíme ty, kdo mají dostatečné příjmy, aby zvláště v době postní – jako výraz ochoty napravovat hříchy vlastní i cizí – přispívali na dobré účely, např. na zmírnění bídy ve světě, podporu potřebných, opravu kostelů, potřeby duchovní správy.

3. Každý katolík, který se dopustil smrtelného hříchu, je přísně zavázán vyzpovídat se svátostně aspoň jednou za rok. Stejně jako povinnost přijímat Tělo Páně alespoň jednou za rok, i tento závazek je možno splnit v kterémkoli kostele a kdykoli během roku, avšak nejvhodnější je k tomu doba postní a velikonoční. Důtklivě však vybízíme každého, aby toto po těžkém pádu neodkládal a obnovil přátelství s Bohem ihned dokonalou lítostí a co nejdříve ve svátosti smíření.

Splněním nařízení alespoň jednou za rok se svátostně vyzpovídat a přijmout Nejsvětější svátost se sice vyhoví zákonu ale nejvyšším zákonem je láska! Kdo chce skutečně růst ve své věrnosti a lásce ke Kristu, přijímá tyto svátosti častěji.

Všechny projevy pokání ať vycházejí z upřímného srdce!

Tento postní řád nabývá účinnosti dnem zveřejnění, tj. od 1. neděle postní 3. března 1974.

MODLITBA, PŮST, ALMUŽNA

Postní doba je obdobím přípravy na Velikonoce, kdy si připomínáme utrpení a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Obzvláště v tomto období křesťané prohlubují svůj vztah k Bohu, bližním a k sobě samému skrze modlitbu, půst a konání dobrých skutků. Půst je duší modlitby a milosrdenství je životem postu. „*Kdo se modlí, ať se postí. Kdo se postí, ať je milosrdný... Kdo chce nalézt Boží srdce otevřené, ať nezavírá svoje před tím, kdo jej prosí*“ (Petr Chrysolog).

Postní doba je tedy příležitostí vrátit se ke staré postní praxi, která pomáhá bezvýhradně otevřít srdce lásce k Bohu a bližním. Postem a modlitbou dovoluujeme, aby přicházel Kristus sytit nejhlubší hlad po Bohu.

Postní almužna je výrazem našeho odhodlání měnit sami sebe prostřednictvím pomoci druhým. V tomto způsobu prožívání doby postní je skrytý hluboký sociální rozměr křesťanské víry. Nemá být prostředkem k „lěčbě našeho špatného svědomí“, ale měla by být výsledkem snahy obohatit náš dosavadní způsob života. Půst totiž obnovuje naše duchovní síly a umožňuje nám vnímat Krista skrze potřeby našich bližních v nouzi. Je mnoho možností, jak se můžeme něčeho pro nás příjemného zřici ve prospěch druhých. K staré tradici církve patří sbírky pro chudé z toho, co jsme si sami odřekli. Akce se pořádá s laskavým svolením České biskupské konference na celém území ČR.

Skládací papírová schránka nám může pomoci v tomto úsilí duchovní obnovy a k uložení peněz, které jsme svým sebezáporem ušetřili. Je zvláště vhodná do rodin jako nástroj při prožívání postní doby s dětmi. Je možné si ji vyzvednout v kostele na Popeleční středu nebo v 1. neděli postní. Doporučuje se vložit do ní svou „almužnu“, po zralé úvaze a zhodnocení každého dne, nakolik jsme byli ve svém postním snažení potřeb, které nejsou pro život nezbytné). Je mnoho způsobů, jak se uskromnit ve svých potřebách a prospět tím nejenom druhým, ale také sami sobě.

Na **Boží hod Velikonoční (nebo 2. neděli velikonoční)** doneseme schránku do kostela, kde ji odevzdáme na určené místo. Peníze použije církev prostřednictvím Charity na pomoc lidem v nouzi a na podporu charitního díla církve. Na spodní stranu pak můžete napsat, jak nebo ve prospěch koho, by se mohla Vaše almužna použít. Charita ve spolupráci se zástupci místní farnosti Vaše náměty vyhodnotí a přihlédne k nim při řešení problémů lidí v nouzi ve Vašem okolí.

Postní almužna se tak stává snahou spojit úsilí farnosti a Charity ve službě bližním v nouzi.

Postní almužna je projevem zcela dobrovolné osobní formace a nenahrazuje dar, který dáváme pravidelně při každé bohoslužbě na potřeby církve.

Přejeme Vám láskyplné prožití postní doby ve znamení modlitby, postu a almužny.

Diecézní charita Litoměřice